

Zkuste navštívit tyto weby

- michalapetr.com
- infovojna.bz
- vlkovobloguje.wordpress.com
- cz24.news
- novarepublika.online
- pravyporstor.net
- paralelne.cz
- pokec24.cz
- svobodny-svet.cz
- protiproud.info
- prvnizpravy.cz
- litterate.cz
- casopisargument.cz
- epochtimes.cz

konzervativní OBČASNÍK

„Nakonec vám budou vládnout ti nejneschopnější z vás.
To je trestem za neochotu podílet se na politice.“
Plátón, Ústava

srpen 2023

přijďte podpořit celonárodní setkání

ČESKO PROTI PŘÍPĚ VLÁDĚ

vystupující

JINDŘICH RAJCHL - PŘEDSEDA PRO
JANA ZVYRTEK HANPLOVÁ - SENÁTOŘKA
VITLÁK - HLAVNÍ
A MNOzí další

DEMISE!

16. 9. 2023

14.00 hod.

VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

www.ceskoprotivlade.cz

Dva autobusy z Jesenicka do Prahy - 7:00 Javorník - Uhelná - Žulová - Vápenná - Jeseník,
7:30 Jeseník - Lipová - Branná - Hanušovice - Králíky. Cena 200 Kč, tel. 602 539 191.

Jak politici a úředníci neplatí za svoje chyby

Po politicích ani po zaměstnancích státu v drtivé většině případů nikdy nevymáhá náhradu škody, kterou svým nesprávným či nezákonným postupem způsobili. Obzvláště křiklavý příklad tohoto tvrzení je nevymáhání půlmiliardové pokuty, kterou dostalo ministerstvo obrany.

Stát nevymáhá ani náhrady škod způsobených nesprávným úředním postupem. Ministerstvo spravedlnosti jen od roku 2016 do roku 2021 na odškodněních za nezákonný postup státu vyplatilo 1,6 miliardy korun. Zpět od úředníků a politiků stát vymohl jen jednotky milionů. Kverulant.org protestuje proti beztretnosti politiků a úředníků a už roky volá po nápravě. Pomozte Kverulantovi zastavit úřednickou beztretnost a expanzi rozežraného státu a podarujte ho alespoň symbolickým darem.

Rekordní půlmiliardová pokuta

Úřad pro hospodářskou soutěž

(ÚOHS) začátkem dubna 2021 pravomocně potvrdil historicky nejvyšší pokutu pro armádu, a to ve výši 550 milionů korun, za chyby v tendru na nákup 12 armádních vrtulníků za 17,6 miliardy korun. Při hledání dodavatele ministerstvo kromě americké vlády oslovilo také vládu italskou. Italská nabídka na

stroje Agusta AW 139M byla levnější, ale prý neodpovídala armádním požadavkům. Stroje prý nesplňovaly podmínku na odzkoušení v operacích. Resort obrany podle ÚOHS chyboval v tom, že v rozporu se zákonem uzavřel smlouvu na nákup vícedělových vrtulníků od americké firmy Bell dříve, než rozhodl o námitkách italské společnosti Leonardo. Ministerstvo ale trvalo na tom, že postupovalo správně, o zakázce podle něj jednaly přímo vlády obou zemí a firma, která

nebyla oslovena, prý do zakázky nemůže zasahovat. Pokutu obrana uhradila už v roce 2021, ale zároveň podala správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Ten však rekordní pokutu 15. února 2023 definitivně potvrdil.

Nikdo za nic nemůže

Kverulant se v květnu 2023 dotázal, zda bude po někom z úředníků, či snad dokonce politiků vymáhána alespoň část více než půlmiliardové pokuty a zda byl za jednání, které antimonopolní úřad označil za nezákonné, vůbec někdo potrestán. Nebyl. Ministerstvo obrany (MO) odpovědělo, že náhrady za takto zaplacené pokuty vymáhat nebude a odkazuje se na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 31 Cdo 2764/2016 ze dne 12. dubna 2017, podle něhož se v případě uložení finanční sankce státu nejedná o vznik škody.

Dokončení na straně 8

NEVTIP DNE

Sergej z Ukrajiny stojí v Praze a odplivne si na zem dírou v zubech. Najednou se objeví víla a říká: "Jsem evropská sociálně liberální víla! Přiletěla jsem ti splnit tři přání!" "Podívej se na mou díru v puse! Chci být zase fešák a dát si opravit všechny zuby," přeje si Serjoža. Sotva vyslovil tato slova, byl okamžitě schválen zákon o bezplatném zubním ošetření a protetice pro cizince a jeho ústa zářila sněhobílým hollywoodským úsměvem. "Opravdu mi tu chybí televize a rádio v mém jazyce a také chci mít sociální jistoty a benefity!" Sergej ani nestihl dokončit větu, protože skončil v krásném bytě, který za něj zaplatil stát. Na stole je text zákona o různých sociálních výhodách a o pobíraných dávkách. Byt je kom-

pletně zařízen a vybaven elektrosoutřebiči v souladu se zákonem o pomoci pro cizince. Šťastný Sergej už prostě neví, o co ještě jiného žádat, ale jedna touha stále zbývá. A tak vysloví poslední přání: "Chci být skutečným Evropanem. Chci být opravdový Čech a jmenovat se třeba Pavel Rambousek!" Než stačil větu dokončit, vše zmizelo a on se znovu ocitl na ulici s dírou v zubech. "Co se stalo?" ptá se udiveně víly. "Že se nestydíte, pane Rambousek, pořád něco zebat po státu! Musíte se sám o sebe postarat! Vláda tu není od toho, aby lidem pomáhala. Mimochodem, už máte zaplacené všechny daně? Jděte a hledejte si práci!"

vlkovobloguje.wordpress.com,
17.08.2023

Máme čas čekat?

Podle průzkumů nedůvěřuje současné české vládě 78% občanů. Nebudu se rozepisovat proč, na to jsou v našem Konzervativním občasníku jiní a lepší. Navíc si to každý z nás může ověřit ve svém nejbližším okolí. Já osobně neznám nikoho nad 40 let, kdo by jí důvěřoval. Ale jak se zdá, není to k ničemu a vláda chystá další a další nástroje k našemu ozebračení, k likvidaci ekonomiky i státnosti. Jak z toho ven, když volby jsou až za dlouho?

Začnu otázkou - odkud se berou kreatury typu Fialy, Rakušana, Pekarové, Jurečky, Bartoše a desítek a stovek dalších? Přivezli je z EU, z USA či z Marsu? Ne, dostali se k moci díky volbě členů svých politických stran a ty se dostaly ke korytům díky občanům ve volbách. Jejich zájem - nezájem občanů o politiku a politiky - je velmi silný. Nikdo z nás si totiž neodpovídně před Jardou či Pepou, kteří jsou členy některé ze stran vládnoucí pětikoalice. Nikdo si od nich u piva neodsedne, nedá jim najevo, že oni byli první, kdo ty šmejdy posadil do jejich funkcí. Vše to začíná zespodu. Příkladem, nikomu nevaadí, že členka TOP 09 starostka Zdena Blišťanová a jí podobní ze spodu przní správu věcí veřejných, rozhazují veřejné peníze jak zběsilí a jsou nedočkaví čekatelé na vyšší funkce. Aby mohli vše prznit i ze shora? Neinformovaní ovcané je opakovaně volí a tleskají jí jim. A pak se diví, co že se to z vrchu na ně valí. Když byli dole, nevařili jim. Když se dostali nahoru, nevědí, co s nimi...

V září se uskuteční další demonstrace proti vládě i první pokus o generální stávkou. Vnímám to jako možnost ukázat, že už nám to přestává být jedno. Ale je to tak vysoko, že tam asi zase nedosáhneme. Tady dole je nám to ale stále jedno.

Za 33 let existence Jesenického týdeníku znám českou povahu a ve škole jsem při dějepise taky dával pozor. Hlavně nevyčuhovat, nic nepopisovat, nepálit si prsty, být neviditelný a netlačít na pilu. Co kdyby. Na druhé straně, silnější země to přeče zařídí za nás. Tak to bylo vždycky - 1918, 1938, 1968 i 1989. Z toho pohledu jsem skeptický. Problém je v tom, že naše bezprostřední ohrožení jako samostatného národa nikdy nebylo reálnější. A pokud budeme čekat, jak to dopadne v USA či v Německu, skončí náš průmysl i zemědělství. A pokud se k nám přelíží hordy Ukrajinců, Arabů či Afričanů, bude už na všechno pozdě. Máme dost času čekat?

Poznámka redakce - Pokud souzníte s ambicí Konzervativního občasníku informovat lidi, kteří nemají internet, prosím předejte po přečtení výtisk dále k přečtení vašim známým, případně jej kopírujte či rozesílejte elektronicky (www.jekl.org). Počet výtisků je omezen našimi skrovnými finančními možnostmi.

Miroslav Chovanec

Výstražná demonstrační stávkou za naše národní zájmy!
- způsoby zapojení na webu
▶ Konec likvidace země
▶ Pětikoalici vládu!
▶ Naše elektřina za naše ceny!
▶ Za budoucnost našich dětí!

STÁVKU!

12. 9.

stavkovyvybor.cz

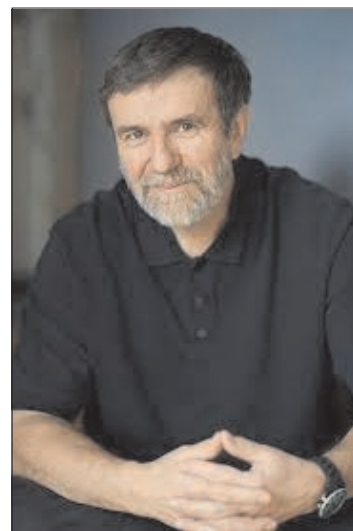
Vlastimil Vondruška: "Odmítám vlastizradu!"

Odmítám vlastizradu a budu se dál chovat tak, abych se mohl v budoucnu podívat do očí svým dětem a vnukům. Vyrůstal jsem v rodině, kde jsme si vážili jeden druhého a moji rodiče pečovali o stárnoucí prarodiče s láskou. Ve škole mi vštěpovali úctu k našim předkům a lásku k národu a k naší zemi. Učil jsem se rád národní dějiny a bavila mne česká literatura. Na výlety jsme jezdili na hrady a zámky a památky spojené s českou minulostí. Měl jsem to ohromné štěstí, že jsem chodil do divadla v době, kdy z úst herců zněla správná a slušná čeština bez vulgarismů.

Už jako dítě jsem měl ohromnou radost, když naši sportovci vítězili, Československá vlajka stoupala na stožár a zněla naše hymna, která opěvuje naši nádhernou a pozeňnanou zem. Učili mne, že tohle jsou Čechy a žije tu český národ. Je to naše vlast, za kterou jsme odpovědní, a budeme se mít dobře jen tehdy, pokud o ni budeme pečovat svědomitě, s úctou a láskou. Učili mne, že si musím brát příklad z předků, kteří pro svou vlast umírali, bojovali s nepřáteli a postavili se i přesile, neboť cítili odpovědnost za svůj domov, za svoje děti, manželky, rodiče, prarodiče. Nehrbili se před nepřitelem a pohrdali vlastizradci. Za vlastizradu byl trest smrti. Vlastizradou je míněno to, když by někdo chtěl vydat tuto zem a její lid nepříteli. Pro

celé generace byla vlastizrada tím nehorší, čeho se mohl Čech na Čechovi dopustit. Bylo to stejné jako vrazit bratrovi dýku do zad. Bylo toho hodně, co mě učili a čemu jsem věřil. Asi mě vychovali divně, protože všechno to, co jsem miloval a v co jsem věřil, je dnes špatně... Za zločin vlastizrady je dnes naopak pokládáno vlastenectví. Dozvídám se, že tahle země nepatří nám, Čechům, ale patří všem, celému světu. Dozvídám se, že o svém osudu nesmíme rozhodovat my, ale občanskoprávní organizace a mezinárodní soudy. Dozvídám se, že národy, které dobře hospodařily, mají své bohatství odevzdat těm, kteří hospodařili špatně. Nejsem ekonom, jsem historik a spisovatel, ale přiznám se, neznám v lidských dějinách analogickou situaci, aby se bohatý národ dobrovolně vzdal svého bohatství ve prospěch parazitů a lenochů. Mnohým z nás padli rodiče, prarodiče, příbuzní ve světových válkách 20. století. Bojovali za svobodu a bojovali proto, aby jejich rodiny mohly žít ve svobodných Čechách. Dnes se dozvídám, že není správně bránit vlast, je lepší se sebrat a odejít vyklidit prostor pro (přemnožené) nově přichozí. To samozřejmě neznamená, že nechci pomoci potřebným lidem. Učili mě, že mám být velkorysý, laskavý a štedrý. Pokud někdo o

pomoc požádá a já mohu pomoci, mám to rozhodně udělat. A udělám to, i když mne to stojí vlastní síly, peníze, čas a třeba musím i trochu riskovat. Děláme to všichni, pokud ovšem ten, kdo pomoc potřebuje, si ji nevynucuje silou a nechce víc, než mu můžeme dát. A nerozhodují o tom byrokrati, ale naše srdce. Nelze pomáhat všem, může se stát, že na to naše síly nestačí. Neplavec nemůže skočit pro topičiho se, ani kdyby nakrásně chtěl. Pomoc někomu je záležitost našeho svědomí. Pokud někomu z jakéhokoli důvodu pomáhat nechci, neudělám to. Je to mé nezadatelné právo. Od dávnověku do téhle země přicházeli cizinci a usazovali se tu v klidu míru a pohodě. Bylo k tomu potřeba dodržet tři základní podmínky: *** Přijmout naši víru..., cítit zákony českého království... a žít ve poctivě. *** a nevnucovat nám umanutě cizí víru..., cizí zvyky..., cizí jazyk. České království bylo pohostinnou zemí a ten, kdo chtěl s námi žít v míru, byl vítán. Nejsme národ, který by byl sobecký. Jsme národ, který se vždycky choval rozumně, a pokud možno spravedlivě. Mohou mi spílat, že jsem xenofobní, ale já zůstanu Čechem a vlastencem. Budu dál milovat tuhle zem, budu psát knihy o českých dějinách a budu chválit naše předky za to, že tuhle zem uchránili

proti nepřítelům, že ji budovali k obrazu svému, že z neúrodné krajiny sevřené horami vybudovali zemi medem a strdím oplývající. *** Odmítám vlastizradu a budu se dál chovat tak, abych se mohl v budoucnu podívat do očí svým dětem a vnukům.

PhDr. Vlastimil Vondruška, CSc., nar. 09. 05.1955 v Kladně

Jsem člověk, vděčný za své lidství a hrdý na svou tvář

Již po deváté se u příležitosti výročí komunistického převratu z února 1948 konal festival Mene Tekel, připomínající zločiny nacismu a komunismu. V jeho samotném závěru se v katedrále sv. Víta konala „ekumenická bohoslužba“, sloužená za popravené, umučené a zemřelé politické vězně. A stalo se něco naprosto nečekaného – bezmála zážrak

Paprsek jasného slova za soumraku

O to více překvapí, když na akci ekumenického charakteru lze slyšet slova, jaká zazněla na závěr v pražské Katedrále svatého Víta. Pronesl je známý český katolický kněz Petr Pítha, ministr školství v první vládě Václava Klause, autor odborné cenných a současně čtivých publikací o českých světcích a našich národních patronech. Petr Pítha byl ostatně někdejší inspirátorem Desetiletí duchovní obnovy (1987-1997), pastorační iniciativy, kterou si později dle svého zvyku přivlastnil právě zmíněný Tomáš Halák. Je svým způsobem příznačné, že

závažná slova v katedrále nepronesl žádný ze současných českých či moravských biskupů, ale řádový kněz:

Lidé, lidé, dovoluji si vás oslovit tímto nejvyšším možným titulem, protože člověk je obrazem Boha a je ozdoben výsostnými znaky: rozumem, svědomím a zodpovědností.

Jsem člověk, jmenuji se Petr Pítha a nejsem nějaké 361106/038 rodné číslo ani 37-22/015 identifikační číslo oprávnění, ani PIN ani VIPN ani jakékoli jiné číslo.

Sešli jsme se tu, abychom vzpomenuli oběti války a totalitních režimů, zejména toho, který je nám historicky nejbližší. Dnešní pietní slavnost dostala jméno Mene Tekel. Tato tajemná slova se objevila na zdi paláce Nabukadnesorova syna, když hodoval a zneuctil posvátné nádoby odcizené z Jeruzalémského chrámu. Oznamovala pád jeho říše, protože se nepoučil z příběhu vlastního otce.

Hloupost a pýcha odvrhly Boha

Jsme přítom na místě, které je symbolem našich národních dějin. Je to chrám, který po staletí vznikl podle přesně stanoveného řádu a stal se ztělesněním ideálu, který vedl naše otce a dědy. Sama o sobě tato katedrála oním ideálem není, protože ten stojí vysoko nad ní směrem označeným odvážně vzpřímenými věžemi. Odtud k lidem promluvil Bůh. Slyšeli jsme jeho slova, platná pro Izraelity v zajetí stejně jako pro stavitele tohoto chrámu. Jsou bolestně platná i dnes. Odtud k nám poslal svého Syna, Ježíše Krista, aby nám ukázal, kdo jsme. Že jsme lidé, jen lidé spěchající ke smrti. Ale také, aby nám zvěstoval, že ideálem člověka je být obrazem Boha. Podobat se Kristu. To je pravda života, celý jeho smysl - jít k tomuto ideálu. Pokaždé tu někdo mluví. Dnes ten úkol připadá mně. Je mi úzko, protože mluvím před Vševedoucím, a uvědo-

muji si, že nestojím před vámi, ale před těmi, kdo pro tento ideál, pro pravdu života, byli schopni svůj pozemský život nasadit. Dělat to pro sebe by nedávalo smysl. Život se pokládá za druhé. Ti, na něž tu myslíme, to udělali kvůli nám. Je mi určeno promluvit. Zde jsem, abych konal, co mám konat.

Více než vzpomínat, je třeba se poučit. Ti, o nichž přemýšlíme, zemřeli především proto, že si lidé včas nepřipustili, že jsou ohroženi. Je třeba se poučit, neboť jsme opět ohroženi a opět si to nechceme přiznat. Říkáme: Žijeme v míru, přitom se bojuje, útočí a zabíjí. Ve své hlouposti a pýše poučujeme celý svět. Říkáme: Náboženské války jsou středověký nesmysl. Očekáváme, že všichni odhodí svého Boha, protože my jsme to udělali. Ale oni to neudělají, protože na nás vidí, kam to vede – naše kultura se rozpadá a vymíráme. Říkáme, že s nimi musíme vést dialog, ale oni nás nebudou poslouchat, protože chtějí mluvit o náboženství a my žádné nemáme, protože jsme nekonečně liberální.

Chybí nám ideál, za který bychom položili život

Říkáme, že si máme jeden druhého vážiti, ale oni si nás vážiti nemohou, protože oni jsou schopni pro svou pravdu položit život, ale my budeme ustupovat a podle jejich diktátů zakročíme proti každému, kdo se přizná ke znamení Kristova kříže. Říkají nám, že nejsme tolerantní, a mají pravdu, protože nejsme tolerantní ani k sobě navzájem. A nedejme se mýlit, naši politici se vůbec nezajímají o Islám, ale o petrolej a prodej obnošených zbraní. My jim to nemůžeme vytknout, neboť je sice máme za krátkozraké hlupáky, ale nesmíme to přiznat, protože jsme je zvolili. Navíc cítíme, že to jsou ti nejhodnější z nás, protože na slovo poslouchají jiné, kteří jim, sami bez tváře, odněkud nařizují.

Dokončení na straně 3

O co jde v politice Česká pošta

V České poště jde o daleko vyšší politiku, než lidé tuší.

Česká pošta má spoustu nemovitostního majetku, ohromné budovy, např. jen namátkou v Praze v Jindřišské ulici, a všude v ČR, to je spousta lukrativních budov, pozemků a to chtějí rozkrást, je tam veliký ekonomický zájem velkých privatizérů na rozkradení tohoto majetku, už se o to snaží 30 let. Již dříve např. oddělili vlakovou dopravu České pošty, na které privatizéři vydělali a občané z toho nic neměli. Teď privatizaci České pošty tato vláda chce stihnout ještě ve volebním období, tzn. nakrást si za 2 roky obrovské peníze a zabezpečit se na celý život, na občanech vůbec nezáleží. Poštu oddluží za naše státní peníze, pak ji postupně budou převádět do jiných budov, např. do obchodů, supermarketů, benzínek, obecních úřadů, restaurací, aj., lidem se řekne, že tím pádem mají dost poboček, co by ještě nechtěli. Pak ji nechají zprivatizovat. Západní kupec je již určitě nachystán, protože korporáty mají vše naplánované dopředu, neboť na jejich pokyn to vláda dělá. Západem uměle vyvolaná válka snížila ceny nemovitostí a tak se zadarmo zmocní nevidaného mnohamiliardového majetku a ČR tak přijde o další státní podnik. Ještě dále vládě příkaz zprivatizovat Budějovický Budvar a 50% firmy ČEZ. Proto Fiala pořád mluví o tom, že se musí oddělit distributorská a výrobní část ČEZ a tu distributorskou prodat. Tím už ČR nebude mít vůbec nic.

redakční email

Vyznání Putinova přítakávače - člověka, co chápe Rusko

Vyznání člověka, který chápe Rusko: Moji prarodiče byli antitirustí. Můj otec říkal: "Moskva, jízdenka bez návratu!" V ledním hokeji moje sympatie nikdy nebyly na východě. Dnes se však odmítám zapojit do fanatického tlučení do Ruska.

Přiznávám svou vinu. Jsem "Russland-Versteher" (ten, který má porozumění pro Rusko). A navíc přesvědčený. Navíc moje to jako poslání porozumět všemu co nejkomplexněji. Porozumění je lepší než nepochopení ve všech ohledech.

Porozumění znamená, že si člověk nešetří námahou při hádce. Před mnoha lety bývalý švýcarský bundesrat Kaspar Villiger při ceremoniálu udělení novinářské ceny v Curychu řekl, že pro něj žurnalistika začíná ochotou vidět "středobod pravdy" i také tam, kde si nemyslíte, že jej můžete najít.

Villigerovo otvírání očí

Když Villiger formuloval své myšlenky, ozvalo se souhlasné echo. Když se dnes podíváme na média, zbylo z této ochoty vidět "bod pravdy" až šokující málo. Villiger měl pravdu. Jeho prohlášení mi otevřelo oči. Žurnalistika je proces lepšího porozumění světu, hledání pravdy všude.

Pozor: rozumět není totéž jako ospravedlňovat, ale každý dobře podložený úsudek předpokládá, že se skutečně zapletu do předmětu sporu, který má být rozsouzen, takže se zabořím do materiálu. Spisovatel Martin Walser mi to jednou vysvětlil takto: "Než budu soudit jiného člověka, musím si jeho názor na 99,99 procenta osvojit."

Než budu mluvit o Rusku, rád bych tuto myšlenku trochu vyostřil. Domnívám se, že jedním z nejdůležitějších úkolů kultury, jejíž součástí je

žurnalistika, je zprostředkovat porozumění, otevřít lidem cesty, únikové cesty do světů, které neznají nebo o kterých se domnívají, že je znají, aniž by je skutečně poznali.

Moje angažmá v Rusku začalo zkušeností nevědomosti, kulturním šokem. Z domova jsem k Rusku přistupoval velmi kriticky. Moji prarodiče zažili druhou světovou válku, bombardování Königsbergu a poté nápor Rudé armády, která se mstila Němcům za strašlivé zločiny wehrmachtu na východě.

Asi není přehnané, když svého

téměř neporazitelných bruslařských kouzelníků z východu. Politicky negativní obraz Ruska přibarvil všechny ostatní sféry.

Ve škole to vypadalo trochu jinak. Duch doby se točil doleva. Většina médií psala v závěrečné fázi - o níž někdo tehdy neměl ani tušení - té studené války kritičtější proti Americe než proti Sovětskému svazu. V každém případě byla na levici tendence romantizovat komunismus. Mnoho intelektuálů věřilo v morální nadřazenost rudé ideologie. Tato nálada, která mne na univerzi-

Roger Jürg Köppl

dědu, který o této době často mluvil, popíšu jako žádného přítele Rusů a už vůbec ne přítele komunismu. Jeho názory se shodovaly s názory mého otce, který čelil jakékoli kritice americké politiky během studené války verdiktem: "Moskva, jízdenka bez návratu." Rusko nemělo u nás doma žádné zastání.

Nechyběly ani sportovní tendence. Byli jsme, a stále jsme, hokejoví fanoušci. Technicky jsme obdivovali "Sputniky", ruskou reprezentaci, ale v každém zápase, který si pamatuji, jsme fandili vždy soupeřům tehdy

tě nenechala úplně nedotčeného, byla silně otfesena "Černou knihou komunismu" od dvou francouzských autorů. Zde byl poprvé předložen rejstřík zločinů spáchaných na celém světě ve jménu socialismu. "Konec jedné iluze," shrnul vše pařížský historik Francois Furet.

Na mé cestě k pochopení Ruska na mě zvláště zapůsobila kniha britského autora Martina Amise: "Děsný Koba" (Koba the Dread), kompaktní a strhující popis Stalinových nepředstavitelných zvěrstev. Pohled do pekla Gulagu, do ledového pekla sibiřské krutosti a mučení podstatně

Jsem člověk, vděčný za své lidství a hrdý na svou tvář

Dokončení ze strany 2

Tušíme, že odněkud, kde se hraje ruleta s fiktivními penězi, které ovšem někdy musí být podloženy naší prací, popřípadě životy. Usilujeme o mír na Ukrajině, ale sami jsme připustili, aby byl ohrožen, a spěcháme se přizívat, protože nepřiznáváme, že nejde ani o Ukrajinu, ani o Rusy, ale opět o peníze a rovnováhu bank, které se rozkymácely jako lodě, když se zvednou vlny. Říkáme: musíme být silní, abychom uhájili mír, ale k čemu nám budou zbraně, když nemáme muže, kteří by je zvedli. Proč by to dělali, když nemají ideál? Ideál, za který by někdo byl ochoten zemřít. Jsme věru ubožá a směšní.

Hovoříme o míru, ale sami ho nemáme

Vzali jsme své oblasti vazebnost kultury a naše katedrály se hrouť a společenství lidí se mění v hromadu rozhádaných sobců. Ztratili jsme hodnotu a míru člověka, neboť je zcela logické, že když odhodíme své křesťanství a zbavíme se Boha, zbavíme se i člověka, protože přestaneme vědět, jak má vypadat. Jak si nás muslimové mohou vážít, když oni mají Boha a my žádného nemáme. A proč by se měli u nás chovat slušně a jednat s námi lidsky, když vidí, jak se chováme my k sobě navzájem. Hovoříme o míru, chceme ho bránit, ale sami ho nemáme. Ani v sobě, ani mezi sebou.

Chceme zachránit spravedlnost, ale jen množíme základy. Jenže spravedlnost ani mír nikdo nezavede, protože vyrůstají ze slušnosti. Víím, co teď nastane, co uslyším. Má slova narazí na zeď sobecké spokojenosti, která je jako křivé zrcadlo. Všechno překrouť. Kdybych řekl jakoukoli moudrost, ozvěnou se ke mně vrátí fráze prázdnější než zváně opilce. I kdybych

přinesl přímo z fronty usmrcené dítě, ozve se jen živý nářek představitelů elit, a to takový, jaký si bude přát ke všemu lhostejný dav, který je má znovu postavit do čela.

Našimi nepřáteli jsme sami

Nikdo se nezvedne, aby se šel pokusit zachránit sourozence či matku toho dítěte. Ozvou se proti mně hlasy: Na co si hraješ? Nečárej čerty na zeď!... až zazní protest: Ten blázen nakonec způsobí válku - umlčte ho! Ale já se hrozím toho, co si připravujeme a provádíme. Našimi nepřáteli nejsou ani Arabové ani Ukrajinci ani Rusové a vůbec nikdo. Stačíme si sami, protože si nevážíme zákona života, zapomněli jsme, že život je láska a láska je oběť. Život bez nich nedává smysl. A to je, na co můžeme zahynout.

Neměli bychom žádné nepřátele, kdybychom byli jako tato katedrála, poutání k sobě pevným řádem, a byli bychom vážení a ctěni jako tvůrci.

Jenže my nic nevytváříme, protože za sebe necháváme jedny pracovat a druhé myslet. Podle pokynů shora jen posunujeme dílo těch zdola. Nemáme proč žít. Jsme tu zbyteční. Kdybychom takový nebyli a byli platnými lidmi, nedožádali by se nás nepřátelé ohrozit, protože bychom byli pevnější než oni. Naši cestou je návrat k rozumu a jeho zkáznění a důsledné, věrohodné, hluboce žité křesťanství.

Jsem běloch, muž, Čech a křesťan

Nemohu mlčet. Byl jsem vyzván, abych promluvil před Bohem a mrtvými předky, a to ve chvíli, kdy se nás cizinci s úsměškem ptají: Co vy jste vlastně zač? Nemohu mluvit za druhé, ale odpovím za sebe, byť se chvěji:

Vyznávám, že jsem běloch, uznávám odlišnost lidských ras, a tudíž lidskou důstojnost všech, ale odmítám zčernat či zežloutnout a změnit proporci a barvu svých očí. Jsem muž, který může zplodit, ale nemůže porodit dítě, a proto trvám na spořádané, trvajících rodině, neboť je to základ společnosti a záruka výchovy. Trvám na tom, že muž a žena jsou odlišní ve stavbě těla i biologické funkci, že žena je slabší a vzácnější než muž, který ji má chránit, milovat a vážít si jí.

utvářel můj dojem z ruské historie.

Moskva zajiskřila

To mohlo dodnes zůstat důležitým emocionálním referenčním bodem. Všechno, co se stalo v Rusku od pádu komunismu, od Jelcina po Putina, ať se nám to zdá jakkoli pochybné a odpudivé, nic se v odsouzení a brutalitě neblíží tomu, co spáchali ruští komunisté ve jménu své ideologie.

S tímto postojem plným naděje, že v Rusku, díky zhroucení sovětského komunismu, nevyhnutelně došlo ke kvantovému civilizačnímu skoku, jsem po roce 2000 zahájil své první cesty do Moskvy. Chtěl jsem si udělat představu o Rusku za vlády Putina, za politika, který byl už v té době dost kontroverzní.

Mluvil jsem se státními úředníky, prezidentskými poradci, jedním náměstkem ministra zahraničí, několika významnými představiteli opozice, podnikateli a jedním známým ruským vydavatelem. Psal se rok 2005. V Moskvě to jiskřilo. Město se už nedalo srovnávat s šedou pouští, do které jsem přišel jako sportovní reportér v roce 1992.

V jednom však si byli téměř všichni informátoři shodni: Putin zachránil Rusko před rozpadem. Byl tou silnou, spořádanou rukou, která ukončila nepokoje a chaos postsovětského období 90. let, podvázala feudální vládu oligarchů a zastavila výprodej surovin podle soukromých zájmů.

Dokonce i jeho kritici připustili, že Rusko se za bývalého agenta tajné služby vyvíjelo pozitivně. Putin byl, po dlouhé době, první nealkoholik v čele Kremli. UVědomil jsem si, jak blízko bylo Rusko propadu na dno, ekonomicky se rozkládající obří mrtvola státu roztaženého přes jedenačtí časových pásem, podle našich měřítek neovladatelný kolos.

Dokončení na straně 6

Jsem zatím zdravý a budu pomáhat nemocným, ale odmítnu fňukání slabochů, kteří se na nemoc jen vymlouvalí. Jsem zároveň bohatý i chudý. Svůj chléb si dosud vydělávám a mám ho dost, abych se podělil, ale odmítám žít lenochy. Mám mnohem méně než skutečně majetní, nezávidím jim a radoval bych se, kdyby svůj majetek užívali rozumně.

Jsem Evropan, protože jsem Čech. Narodil jsem se českým rodičům, vyrostl v české zemi a beru vážně bídu i slávu svého národa. Odmítám se rozplynout v bezduché uniformitě konzumní multikultury.

Jsem křesťan, uctívám k lidem jiného náboženství či názoru, a vím s určitostí, že se jimi budou řídit v celém svém jednání. Ale hlásím se pevně ke svému křesťanskému Bohu a řádu, který stanovil, protože je moudrý, spravedlivý a k lidem soucitný.

Jsem člověk, vděčný za své lidství a hrdý na svou tvář.

Jsem člověk, jmenuji se Petr Piha a nejsem nějaké 361106/038 rodné číslo ani 37-22/015 identifikační číslo oprávnění, ani PIN ani VIPN ani jakékoli jiné číslo. Jsem člověk, protože mám svědomí a nesu zodpovědnost. Jsem člověk a jako člověk chci také zemřít. Amen.

protiproud.net

DEGENERACE ZÁPADU

Individua, jež mají hlavy plný radioaktivního prvků známého jako “depleted bromium” a žijou daleko mimo realitu, stále ještě vykřikují věci jako: “Západ – maják demokracie! A my tam patříme!”

Nechci soudruhům brát iluze, ale pokud “Západ” někdy něčím takovým byl (o čemž se dá rozhodně pochybovat), tak v současné době je to spíš taková kadibudka plná zdegenerovaných sraček. (Proto mi připadá velmi trefný označení “kolektivní Záchod”). Patříme tam? Rozhodně. I u nás je všude vidět degenerace a sračky.

Jenže nevím jak vy ostatní, ale já tam tak nějak vůbec patřit nechci, aspoň ne za těchhle okolností. A rozhodně tam nechce patřit nikdo, kdo tam momentálně nepatří, jako třeba Východ a Jih a tak podobně. Kolektivní Záchod možná kdysi budil respekt, pak budil aspoň strach (protože měl nejvic nukleárek a ukázal, že se nebojí je naprosto bezdůvodně použít), ale dnes už je všem okolo jen pro smích. Vždyť už si proboha i Saudská Arábie dělá v televizi otevřeně prdel z Bideta. Kam jsme se to dostali?

Před 35 lety jsme měli důvod si myslet, že Západ je symbolem demokracie. Ne až tak proto, že jsme o tom měli nějaké opravdové pádné důkazy, ale proto, že náš tehdejší režim tak nějak očividně disponoval cenzurou, embargem na určitý informace a produkty, a nedostatkem všelijakého zboží. Jelikož o cenzuře na Západě jsme nic nevěděli a zboží tam podle všeho bylo k dostání celkem jakýkoliv (a životní úroveň tam byla vyšší), měli jsme dojem, že to tam je prostě mnohem lepší.

A v něčem určitě bylo, jako že nemuseli stát na vánoce dvě hodiny ve frontě, aby měli jednou za rok banány. Jenže dostupnost banánů není tak úplně nejlepším měřítkem kvality života, svobody, nebo celkového zdraví společnosti. Na to jsme začali přicházet až v těch posledních dekádách, a to bohužel dost pomalu. Většina na to pořád ještě nepřišla.

Degenerace Západu začala dávno před naší zinscenovanou revolucí. A vlastně už tenkrát tam byla pravděpodobně horší než na Východě. Jak se říká, po WWII se na Východě zavedl experiment ovládnutí lidí prostřednictvím totalitních vlád, a na Západě prostřednictvím televize. A protože se zjistilo, že z otročtí lidí televizi je mnohem jednodušší a efektivnější než represivníma vládama, bylo rozhodnuto, že se vyčhodí Evropa (do který jsme tenkrát jasně patřili, ačkoliv z tohoto faktu dnes někteří dostávají kopřivku) přetransformuje po vzoru kolektivního Záchodu. (Neboli spláchně.)

A tak jsme dostali lepší televize, zdánlivě svobodný informace (o nichž nám nějakou dobu trvalo, než jsme zjistili, že je to jen propaganda druhý strany), a ty banány. Taky ale reklamy a spoustu hovadin, který ve skutečnosti nikdo na nec nepotřeboval. A s tím přišla ta degenerace, zpočátku dost neviditelně.

Za komunistů byl život takové jednodušší, omezenější a chudší, ale to nemělo nutně moc negativní dopad na lidi. V mnoha ohledech naopak – měli větší disciplínu, přirozenou nedůvěru v autority, vystačili si s málem, a byli obecně míň zkažení. Rozhodně míň rozmazlení než dnešní generace.

Jako dítě jsem vnímal, že bohatstvím zrovna neoplýváme, a věděl jsem, že na Západě “se mají líp”. Bylo to vidět i na rodinách, který měly nějaký západní konexe. Měli věci, který my jsme neměli.

Co už jsem tak úplně nevnímal, bylo to, že “maji se líp” v podstatě neznamenalo o moc víc než to “maji víc věcí”, což je dost zavádějící měřítko. Jak mnozí dnes poznamenávají, ačkoliv jsme toho v dětství neměli moc, měli jsme se celkem dobře. Možná jsme neměli tolik aut na ovládnutí jako děti v Německu, ale nechybělo nám nic podstatného (a třeba jsme taky měli před barákem mnohem lepší prolejačky než dneska), a zároveň jsme nebyli vystaveni spoustě svinstva a úchylností. Například jsme nemuseli sledovat stovky idiotských reklam na různé hovadiny. To na Západě měli už tenkrát.

Představa, že Západ je nějaký maják a ne morální žumpa, je mimozávní už nějakou dobu. Dlouho se propagovalo, že USA je #1, nej-svobodnější a nejlepší země. To neplatí už hodně dlouho. Mnohem to došlo celkem brzo po revoluci, mnohem po 9/11, zatímco jiní na to přišli až v posledních třech letech a obzvláště po vyhocení konfliktu u kravína, kdy Amerika přešla k tak otevřené aroganci vůči zbytku světa, že se to dá těžko sledovat bez zvrácení.

Amerika svoji pozici “respektovaný velmocí” ztrácí už dlouho. V první řadě to, co z ní pořád ještě dělá jakous takou velmoc, je parazitismus na ostatních. Amerika si kdysi dokázala vyrobit celkem cokoli, ale dnes jim (stejně jako všem ostatním) vyrábí skoro všechno Čína, kterou ale Západ zároveň považuje za největšího nepřitele, což je poněkud zvláštní paradox. Přítel nebo nepřítel, pro Amiky je to prostě levnější, a to je asi důležitější než nějaký morální zásady a podobný detaily.

Amerika dneska neprodukuje skoro nic užitečného, tak jak může “vládnout” světu? Veškerá kontrola je skrz bankovní/finanční sektor a dolar, neboli totální parazitické podvod. Amerika všechny ovládá skrz podvodněj bankovní systém a skrz to, že svět desítky let obchoduje v dolarech. Ameriku živí všichni ostatní a ona pak těm ostatním diktuje, co mají dělat, a ještě je za stálého vysávání uráží. Je to zvláštní systém (kterej ale pomalu přestává fungovat).

Morálně je Amerika už dlouhou dobu totální dno. Kdo jsou největší porušovači mezinárodního práva (který se Amerika tváří, že světu sama diktuje)? Izrael, Saudská Arábie, a samotný USA. Amerika vede svoje nelegální (podle vlastní Ústavy) války, v nichž používá mezinárodně zakázaný zbraně, 80% jejich obětí jsou vždycky civilisti a většina jejich počínání je v rozporu s mezinárodním právem.

A Izrael a Saudská Arábie byli vždycky její kámoši. Kdykoliv Spojený Národy hlasují o tom, jestli Izrael porušil mezinárodní zákony a mělo by se s tím něco dělat, všichni jsou pro, jen Amerika to vždycky vetuje. (Pravda, to je hlavně proto, že Izraelský lobby téměř kompletně ovládají USA, pokud jde o záležitosti týkající se Izraele, ale na pozici Ameriky to nic moc nemění.)

V konfliktech mezi Izraelem a Palestínou, stejně jako mezi Saudskou Arábií a Jemenem, Amerika vždycky podporuje agresory a ilegální okupanty. Maják demokracie? S jejich morálním kompasem, kterej ukazuje permanentně dolu, asi těžko. A vlastně kam-

koliv se podíváme, Amerika nikdy nikde nehájila svobodu. Vždycky jen vlastní zájmy, a její zájmy jsou diktovat úplně všem, co mají dělat, a všechny ovládat. Amerika je prostě dokonalej příklad zákeřného parazita.

Svoji morální prohnalost bohužel přenáší na svoje “spojence”, který evidენტně nemají dost rozumu na to, aby se tomu bránili. Kolektivní Záchod se skládá víceméně ze tří částí – Amerika, Evropa Uhnije, a vazalové britský královský rodiny, což je taky kapitola sama pro sebe.

Sledovat, jak se změnila za posledních 10 let Kanada nebo Austrálie, je tragédie. Kanada bejvala docela super země, kde byli všichni v pohodě a nic moc zákeřného se tam nedělo. Přejichod hranic z USA do Kanady byl jak vstup do jiný dimenze.

Na jedné straně největší kriminalita na světě a když jste někomu šlápli na trávnik, tak vytahoval brokovnici; na druhé jste mohli jen tak vližt lidem až do baráku a všichni byli v klidu a zeptali se s úsměvem, co potřebujete. Nikdo tam nikoho s ničím neprudil. Málo lidí, hodně lesů, a všude pohoda.

Dnes tam švábolízal Trudeau, podobně jako u nás Fialovej Hnus, vši silou zavádí tolik americkéj zákeřností, kolik dokáže. Většina lidí tam ještě není tak zpitomělá jako v Americe, ale Kanada už je zamořená všema možnejma idiotskejma pravidlama a zákonama, a populace je vystavená agresivní propagandě a všelijakým úchylnostem, stejně jako v Americe. Mladší generace už to postihuje.

Podobně v klidu byly do nedávna Austrálie a Novej Zéland, než tam ty jejich psychopatický krávy zavedy kovidový koncentráky v době, kdy tam měli všehovšudy asi pět a půl případu chřipkovidu. (Pořádně tam začali lidi bejt nemocní a umírat až když do nich napíchalí Tfujzr, Murdernu a spol.) Proč se tohle dělo? Nic z toho samozřejmě nedávalo žádnéj smysl – až na to, že to prostě byla agenda globalistů, jejímž hlavním propagátorem je maják degenerace – USA. (Kterej samozřejmě řídí Loutkaři.)

Nejvíce ale v současné době degenerace postupuje v EU. Nejen že EU zavádí všechny ty nejhorší nesmysly a úchylnosti, co sem proudí z Ameriky, ale je to momentálně ta nejvíce sebedestruktivní část planety. Rozdíl mezi Amerikou a EU je, že Amerika má pořád dost rozumu na to, aby hájila vlastní zájmy. EU, jako snad jediná část světa, ten rozum nemá.

Že Rusko a Čína hájí vlastní zájmy, je jasné vidět. Stejně tak většina Asie, Afrika a Jižní Amerika si hájí vlastní zájmy, což se v současné době projevuje hlavně tím, že odmítají dělat, co jim diktuje Amerika, protože by to pro ně evidentně nebylo výhodný. Vlastní zájmy hájí i Amerika, jako vždy tím, že k nim zneužívá všechny ostatní. Nahnat ostatní do války, nutit je používat dolar, zakázat jim výhodný obchody s jinými a prodávat jim draze vlastní mizerný produkty – to je sice nechutný chování, ale je to aspoň ve prospěch Ameriky.

Britský Impérium už se moc inteligentně nechová, ale zdaleka nejstupidnější strategií má EU. Je to jediná část světa, která téměř kompletně hájí zájmy někoho jiného na úkor svých vlastních. Amerika má možná nejde-

generovanější populaci, ale EU má bezkonkurenčně nejzdegenerovanější vlády. Celá současná strategie EU je “zničímé totálně sami sebe, aby mohla přežít Amerika”.

V samotnej EU je to ale ještě trochu rozdělený. Je tu unijní “elita” (Německo, Francie, Itálie...) a jsou tu unijní otroci (my a další idioti). Ta “elita” se ještě aspoň částečně snaží hájit vlastní zájmy, zatímco my živíme jak tu unijní elitu, tak tu americkou, protože jsme prostě totální vypatlanici.

K degeneraci teda dochází všude v kolektivním Záchodě, ale v EU je to tak trochu na steroidech, protože loutkový vlády (hlavně ne-elitní) EU jsou v podstatě ztělesněním degenerace, úpadku, debility, a nedostatku pudu sebezáchovy.

Degeneraci vidíme na každým kroku. Všechny vlády na Západě jsou tou nejhnusnější karikaturou toho, o čem by měly bejt. Vlastně celý to slovo “vláda” je úplně špatně, jak nadhodil jeden čtenář Antiviru. Ukořím ty sebranky ve Strakovce (stejně jako těch ostatních za hranicema) není nám “vládnout”, ale spravovat tu zemi dle našich instrukcí.

Oni mají pracovat pro nás, ne obráceně. Nemají nám “vládnout” – mají nás zastupovat. Tenhle způsob “spravování státu” je totálně mimo, protože už vůbec neplní svůj účel. Vláda hraje roli parazitickéj pijavice, který z nás vy-sávají, co se dá, aby se měli dobře jejich páni.

Degenerace společnosti je vidět ve všem, o co se tyhle pijavice snaží, a nejvýraznější je to v sebevražednej politice EU. V první řadě se celej Západ velmi zřetelně posouvá k totalitě, cenzuře, a digitálnímu otroctví. Z toho všeho vyplývá, že lidskej život jako takovej má na Západě stále nižší cenu, která už je teď prakticky nulová. Jste jen pracovní jednotka. Jakmile vaší práci nahradí robot, jste už jen na obtíž.

Do “strategie” a politiky kolektivního Záchodu patří stupidní války (zredukovat populaci, okrást koho se dá, vykrmít trochu parazity ve válečném průmyslu, zadlužit svý “spojence”... prostě paráda), sebevražedný sankce, který nejvíce ničí právní tu EU, Green Deal (naprosto stupidní vplod chorbnejch bezmůzků, kterej nejen že zničí ekonomiku a okrade normální lidi, ale ještě ani trochu nepomůže životnímu prostředí), nebo utrácení naprosto zbytečnejch miliard za fúckný, který pak za další prachy musíme zlikvidovat, protože jsme jich nakoupili pětikrát víc, než máme lidí. Geniální.

Pak tu máme imigraci a islamizaci Evropy, něco, co evidentně Evropu zničí i bez těch ostatních problémů. K pochopení, jak velkej průser se na celou Evropu tímhle způsobem řítí, stačí chvíli číst Slovanku. Těch ukázek, co tahle multikulturní destruce páchá, je každěj den dost. A v mnoha státech vidíme, že muslimský strany brzo začnou vyhrávat ve volbách, a pak bude teprve peklo.

Švédsko je příkladem země, která otevřela veškerěj degeneraci dveře dokola a byla proměněná k nepoznání. Je to podobný jako s Kanadou – bejvala to pohodová země, která byla pokroková relativně pozitivním směrem, lidi se tam měli dobře, a cestovat tam byla paráda, což platí o celej Skandinávii.

Dokončení na straně 5

BRUSEL

DEGENERACE ZÁPADU

Dokončení ze strany 4

Pak to prošlo masivní amerikanizací a debilizací a dneska je všechno, v čem ta země byla oproti většině Evropy napřed, prakticky pryč.

K tomu tam jede islamizace na plný pecky a výsledky vidíme denně – nárůst kriminality všeho druhu, mimo jiné s děsivým dopadem na děti.

A podobně to vypadá ve všech evropských státech, který se rozhodl se obohatit o pořádnou dávku Islámu (kteř byl před 20 lety našim největším nepřítelem). Chcete pořádnou degeneraci společnosti? Natahejte si do své země spoustu muslimů a Ukrajinců. Isláma u kravína!

Možná nejzřetelnější známkou totální degenerace Západu je současnej Lame Gay Bullshit Terror – LGBT. To je doslova a do písmene úchylnost, vnucovaná lidem a hlavně dětem, kde to jde. Za to by se měli politici posílat na služební cesty na Pluto. Nebo radši někam dál, jestli tam NASA dostřelí. Nebo radši Rusové – NASA se nedá věřit.

Snad nic neukazuje absolutní mentální degeneraci společnosti tak jasně, jako když se šíří tvrzení, že muž může kojit nebo rodit (což je evidentní hovadina, prokazatelná jednoduchým experimentem, ale to nějak nevaďí – kde jsou všichni ti odborníci, co se ohání vědou, když je potřebujete?), nebo když se dovolí chlapům vyhrávat ženský závody a všichni se tváří, že je to v pořádku.

Nebudu se divit, až ty ženský ze zoufalství s tím sportem začnou sekat. Vtip je, že se parazitní tváří, jako že bojují proti diskriminaci, přitom takovou diskriminaci jako momentálně ve sportu už ženy dlouho nezažily. Je trochu zvláštní, že máme rozlišovat satan ví kolik pohlaví, ale ve sportu jsou pořád jen dvě kategorie. Proč nemají transky svoji kategorii? Měly by na ni mít právo, ne?

V první řadě je to ale ta do očí bijící imbecilita toho, že někdo nerozezná muže od ženy (a 666 imaginárních pohlaví), a někdo jiný tohodle idiota bere vážně. Představte si, že byste cestovali časem do roku 1950 a popsali tam lidem, jak vypadá naše současná společnost. Jednak by vám to těžko uvěřili, a kdyby jo, tak by je popadla hrůza z budoucnosti. Jejich otázka by byla: *“Jak mohlo lidsvo padnout tak hluboko v tak krátké době?”* Dobrá otázka. Ale nějak se to stalo.

Tahle hovadina pak proniká do různých dalších oblastí. Jak někdo poznal o americké armádě: *“Hlavní starostí je péče o homo a transsexuály a jejich uniformy.”* Že se tohle stane nejdůležitější starostí armády, je dost jasná známka úpadku. (A to armáda byla vždycky už ve svojí podstatě ukázkou toho nejhoršího, co má společnost k dispozici – “trénujeme lidi, aby zabíjeli jiný lidi, aby na tom parazitní mohli vydělávat”.)

V dnešní době se všude na Západě rozmáhá něco, co už jede v Americe delší dobu – firmy musí zaměstnávat určitý procento černochů, transmuntů a všelijakých dalších menšin a úchylnů. Zřejmě bylo něco v nepořádku s tím, že firmy zaměstnávaly ty nejspolehnější uchazeče. Tak se to muselo “vylepšit”. Sice nám značně upadla produktivita a narostly konflikty na pracovišti, ale to je holt pokrok!

A co zdegenerovaný firmy jako Adidas, který si k propagaci dámských plavek vyberou muže? Nebo aspoň tu nejtlustší černošku, jakou najdete. Že by chtěli ukázat, že jejich

materiál je tak kvalitní, že nepraskne ani pod nápořem půl tuny sádra? Uvidíme, jestli to bude fungovat líp než stará strategie *“když si koupíte naše hadry, budete vypadat takhle dobře!”* S tou evidentně skončili.

Když už jsme u toho, modelky mi sice vždycky připadaly jako dost zbytečná složka populace, ale bejvaly aspoň doby, kdy musely bejt hezký, což tak nějak dávalo smysl. Zřejmě to ale byla diskriminace, tak dneska už hezký holky nepřijímají, protože to diskriminace není. “Na modelku musíš bejt hezká” = diskriminace. “Na modelku musíš bejt ošklivá tlustá černoška” = ???

Všechny tyhle zrůdnosti prosakují do “vzdělávacího” systému, kterej už je tak v prdeli, že lidem můžete nakukat, že Země je plochá, a oni tomu uvěří, ačkoliv si může každé snadno ověřit, že je to hovadina. Ale destrukce musí probíhat na všech frontách, i těch alternativních.

Neschopnost ověřit si očividný věci je o to zvláštnější, že má každé k dispozici spoustu pokročilý technologie. To je ale další sféra úpadku společnosti. Závistlost na technologii eliminovala u většiny lidí (a u mladších generací do úplně drastický míry) základní znalosti a schopnosti. Znalosti jsou teď “kdybych něco potřebovala, najdu si to na ghúglu”, a schopnosti se omezují na zacházení s mobilním telefonem. Se čtením a počítáním ale na lidi nechodte.

Rezistence proti současnejm trendům je bohužel minimální. Všechny větší hnutí v dnešní době, at už vznikly jakkoliv, jsou časem infiltrovaný a přetvořený parazitama na nějaké paskvil jako BLM. Účelem BLM je podněcovat rasismus pod záminkou boje proti rasismu. Vůbec všechen boj proti XY poslední dobou jen způsobuje víc XY, plus pár dalších problémů.

Všechno je pozpátku. Podporuje se genocida pod záminkou boje proti genocidě. Lidé, kteří mluví proti genocidě, jsou trestně stíháni za podporování genocidy. Porušují se mezinárodní zákony pod záminkou demokracie. Ničí se zdraví pod záminkou ochrany zdraví. Zotročuje se pod záminkou větší svobody. Zabíjí se pod záminkou ochrany lidí.

Jednou z nejhrůznějších ukázek degenerace Západu jsou masmédiá. Nezávistlost neexistuje. Všechny zprávy Západu mají jen jeden zdroj, kterej nikdo neověřuje. Všechno jsou lži a naprosto trapná propaganda. Většina dnešních zaměstnanců tohodle přemyslu netuší, jak by měla novinářina fungovat. Oni si vážně myslí, že opisovat věci z Reuters je novinářina.

Naprosto tragické obrázky se ale ukáží, když se podíváme na jednotlivý parazity, kteří nám dnes diktují, jak máme žít. Pryč jsou časy, kdy v čele země musel bejt někdo, kdo si aspoň nějakým způsobem zasloužil respekt. Bohužel snad i Shitler se dal respektovat víc než ten genetický odpad, co vidíme dnes.

V čele toho “majáku demokracie” a “nejmocnější země světa” stojí senilní dědek, kterej naprosto evidentně trpí demencí (a teď to nemysln jako urážku ale objektivní lékařskou diagnózu), a všichni to vědí. Opět – představte si, že si skočíte do roku 1950 a řeknete lidem, že současnej prezident USA většinu času neví, kde je (a patrně ani kdo je), běžně padá ze schodů a potřásá si rukou s neviditelněma lidma, plete si viceprezidentku s vlastní ženou, plete si různý země, a

nepamatuje si, jak začal větu, kterou se marně pokouší dokončit. Lidé by se zhroutil. Nedokázali by si představit, že by někdy Amerika mohla zažít takovou ostudu.

Bohužel to je dnes spíš pravidlo než výjimka. Všude překáží indoktrinovaný poskoci WEF a Aspenu. Bezpáteřní parchanti jako Trudeau a Nacinda likvidují Kanadu a Zéland. Světově zdravotnické organizaci, která získává podvratněma manévrama stále větší vliv, velí ne doktor ale nefalšované terorista. Ten nám bude brzo všem říkat, co smíme a co nesmíme.

Ve všech klíčových zemích jsou u kormidla nějací goblíni, jejichž hlavní vlastností je, že je někdo vlastní – někdo, kdo nemá s jejich zemí nic společného a jehož zájmy jsou se zájmy tý země v rozporu. Německo, Francie, Británie... všechno jako by obsadily klony, který vylezly ze stejny díry, jen v jiným lidským obleku.

Samotným centru světový debility vládne jakási pomatená gynekoložka se jménem na hovno, která se k tej funkci dostala tak, že v tej předchozí (německá ministryně obrny) posrala, co se dalo, a to se zřejmě Loutkářim tak líbilo, že jí samou radostí dali k posrání důležitější funkci. Asi škoda jejího “talentu” nevyužít, ne?

Obecně to, kdo na Západě zastává jaký role, je neklamnou známkou nějaký systémový chyby gigantickejch poropcí. Schopnosti nejsou třeba. Znalosti taky ne. Kompetence je přežití. Hlavní je nebejt bílej chlap a všechno bude v pohodě.

Skoro žádný stát na Západě neřídí někdo, komu by na něm záleželo. Všude už jsou nastrčení Aspeňáci a velký rešetáci, kteří se sice nemůžou pochlubit trojiciferným IQ, ale zato poctivě plní úkol implementovat maximální degeneraci.

Jednou z nejodpornějších ukázek tohodle trendu je bohužel Česká Republika. Máme tady všechny možný druhy degenů, kteří pilně pracují na zkurvení všeho, čeho se jim podaří se dotknout.

V čele stojí strašák do zelí navlečený do přiměřeně drahýho obleku, vedle nějž brouk Pytlík vypadá jako kompetentní intelektuál. Ukazuje nám historicky nevidanou věc – totalitu může zavádět i někdo, kdo má nulový charisma. Mezi jeho charakteristický vlastnosti patří tupek, mimožní pohled rozpačitého školáka, podivný mávání rukama, a kecy, který jsou natolik v rozporu s realitou (a samy se sebou), že by si člověk úžasem skoro ukrotit hlavu.

Hned za nim stojí vytemená vykulená ropucha, jejíž intelektuální úroveň vykresluje brilantní nápad pověsit někama na veřejnost obrovské obraz šéfa nejsilnější velmoci na světě v pytlí na mrtvolu. Tahle ukázká inspirující inteligence a duševní vyspělosti byla zaplacená z vašich pračů. Tenhle vykuk musí celej den stát před dveřma skříně, který musí držet zavřený, aby se odsud nevysypaly všechny ty skandály, co se kolem něj hromadí. Zářim je mu pořad do smíchu, protože Češi jsou tupci a je jim všechno jedno.

Nesmíme zapomenout na rozkošnou figurku z jinýho světa, s inteligencí poloviny houpačeho koně, svetrovou Markétku. Že se někdo takové může dostat tam, kam se nějak dostala, je dokonale ukázkou toho, kam jsme se dostali jako civilizace. Degenerace v přímým přenosu.

Snad ještě přízračnější je úchylná ministryně obrny, která se inteligencí

Markétce přinejmenším vyrovná, a retardovanou nevkusností předčí i toho ušatýho raka. Ochota vyhlásovat válku Rusku na bázi totálního nechápání čehokoliv je na úrovni, která se vymyká standardním vtipům o blondýnách. Z jejich nevkusnejch fotek a idiotskejch žbleptů by člověk snadno nabyl dojmu, že je to nějaká mentálně postižená a zakomplexovaná americká pubertačka. Rozhodně ne ministryně čehokoliv. (Leda že by se zřídilo Ministerstvo odstraňujících případů.)

Nakonec to máme takový ty úplné bizární kuriozity, jako že nám tvůrce mizernýho operačnjho systému (s netajenou touhou snížit světovou populaci) radí ohledně zdraví, nebo že vyšitnutá pubertačka bez jakýkoliv kvalifikace v jakýmkoliv oboru je považovaná za odborníka na životní prostředí. To je současná úroveň kolektivního Záchodu.

Co většina zombiků přebývajících ve zdegenerovaněch západních končinách neví, je, že ve zbytku světa (tj. asi 80%) tyhle hovadiny zdaleka tak nezerou. Pravda, psychopatická globalizace postihla i je (i když něco mi říká, že si to v blízké době možná rozmyslí), a každá vláda se ráda přizná něčemu, co zvýší její moc a omezí svobodu lidí, ale nezachází do takových extrémů ohledně přijímání naprosto nesmyslněch a destruktivních novot.

Obrázek nahoře ukazuje něco, co většina světa pořád ještě považuje jen za velmi špatnej vtip, zatímco v kolektivním Záchodě jede degenerace na tak vysoký obrátky, že už to velkým množstvím lidí připadá jako normální, správný, a žádoucí.

Idiokracie se to nestává realitou – tuhle fázi už jsme spolehlivě překročili. Už to prostě je realita. Západ zdegeneroval natolik, že to vládne čistá debilita. Kdo má oči, ten to vidí.

Přešli jsme z fáze, kdy věci jen vypadaly hloupě z pohledu lidí, kteří nebyli dostatečně obeznámeni s globalistickou agendou, do fáze další. V tej byly loutky globalisti s trojiciferným IQ vyměněny za loutky s dvojiciferným (a v některých případech snad ani to ne), a podle toho to vypadá. Jestli je v tom záměr nebo se to trochu vymklo z rukou, se teprve uvidí, ale je zřejmý, že všude na Západě máme ve vysokých funkcích lidi, kteří nechápu většinu toho, co se kolem nich děje, a jejich kompetence k vykonávání jejich funkcí je horší než vaše, at jste celkem kdokoliv.

Na tvrzení “patříme na Západ” není tak zajímavá debata o tom, na jakou stranu patříme geograficky nebo politicky, jako debata o tom, proč by sakra někdo chtěl do tyhle zdegenerovaný žumpy patřit, at je odkudkoliv. Podpora kohokoliv, kdo chce patřit na Západ, je známkou nějaký mentální poruchy. Jestli chceme přežít, měli bysme začít dost seriózně hledat způsob, jak na ten Západ ani trochu nepatřit.

Nemusíme ale patřit ani “na Východ”. Stačí jen zůstat, kde jsme, nikam se nenaklánět, nikomu se neklanět, zachovat si nějaké ten zdravé rozum, vrátit se tak trochu k základům, a přestat si pod sebou podřezávat tu větev, která nás ještě drží nad vodou.

ANTIVIRUS,
Pravyprostor.cz,
13.06.2023

Vyznání Putinova přítakávače - člověka, co chápe Rusko

Dokončení ze strany 3

My Švýcaři jsme bytostně občany malého státu a demokraté. Velmocí nám nic moc neříkají. Autokrati se netěší našim sympatiím. Nemáme ponětí, co to znamená držet pohromadě takovou zemi rozměru a historie Ruska. Těžko srovnatelné s našimi švýcarskými metodami utvrzení našimi dohodyschopnou demokracií.

Neříkám to proto, abych ospravedlnil autoritářské vedení. Ale musíme prostě uznat, že Rusko nebylo nikdy ve své dlouhé historii spravováno demokraticky. Parlamentarismus je pozdní výtěžek. Autokracie, jak napsal americký historik Richard Pipes, je "historickou konstantou" v Rusku zcela jiného formátu, než v jiných vládních státních systémech.

Kromě toho je tu ještě něco, co je na Západě často přehlíženo: ten pokus o demokratizaci Ruska po té přeměně zvěni, ono zavedení tržní ekonomiky, se děšivě nevyvedl. Recepty amerických teoretiků ztroskotaly. Dominovaly dravý kapitalismus a korupce. Rusové si svou vlastní cestu museli teprve najít.

Na jedné z mých cest mi jistý podnikatel vysvětlil, že Západ konečně musí uznat, že Rusko se považuje za hluboce evropskou zemi. Rusko je křesťanské, jeho literatura a hudba jsou součástí západního dědictví. Rusko dokonce dvakrát zachránilo Evropu před hroznými diktátory. Rusové za to ale sotva kdy získali nějaké uznání.

Na tuto epizodu jsem si vzpomněl, když jsem v roce 2015 četl v novinách, že kvůli Putinově anexi Krymu se většina západních vůdců před sedmdesáti lety pozdržela účasti na ruské slavnostní vzpomínce konce druhé světové války. Ve vyhlazovací válce Wehrmachtu proti "slovanským podlidem" zemřelo 25 milionů Rusů. Bez Stalina by Hitler nebyl poražen.

Opět jsou intelektuálové více bezbranní než surovci.

Obamův výsměch "regionální mocnosti"

Ponížení oslabené velmocí nikdy nedopadne dobře. Historie nás tak učí. Po první světové válce bylo Německo zašlapáno do prachu. Následky byly hrozné. Po skončení studené války bylo hrdým, citlivým Rusům dáno vědět, že - jak se uškříbl americký prezident Obama - oni jsou pouze "regionální mocnosti".

Ano, i já považuji expanzi NATO na východ za historicky nevyhnutelnou. Polsko, Maďarsko a pobaltské státy se bolestnou zkušeností uprchly pod západní deštník. Kdo zná historii těchto zemí, pochopí legitimitu bezpečnostní potřeby, které si pro sebe ale mohou nárokovat i několikrát brutálně napadeni Rusové ze Západu.

Ukrajina je jiná kapitola. Zde za zásadní poznatky vědcům dlouhému rozhovoru s Viktorem Orbánem. Maďarský šéf vlády je v médiích neprávem kritizován za to, že je důvěrně blízko k Putinovi. Orbán je patriot, který sdílí kritický pohled mnoha Maďarů na Rusko, protože Rusové v letech 1848 a 1956 brutálně potlačili povstání v Budapešti.

Orbán mi vysvětlil, že z ruského pohledu Ukrajina není prostě jen cizí zemí. Kyjev je považován za "matku všech ruských měst", ve středověku tam byla založena Ruská pravoslavná církev. Nemyslí si, že Putin chce dobýt tu dávno k Rusku patřící Ukrajinu, jeho cílem je spíše zabránit tomu, aby se Ukrajina dostala do NATO.

Díky Orbánovi jsem pochopil, že Evropu a Rusko spojují velké společné zájmy. Rusové, pokud neschopní se sami industrializovat, by západní know-how potřeboval. My jsme závislí na ruských surovinách. EU a Rusko jsou partneři, žádní oponenti. Ta ukrajinská krize by se neměla tak usilovně vařit, aby vyvolala konfrontaci, pravil. To byl rok 2015.

Vlajky EU a kulomet

Mezitím se toho stalo hodně. Na východě Ukrajiny už osm let zuří občanská válka. OSN hovoří o 14 000 mrtvých Ukrajincích na Donbasu, aniž by naše veřejnost vzala o tom nějakou obzvláštní pozornost. Naše média místo toho píšou o Putinově "vyhlazovací válce", ačkoli Rusové zatím pravděpodobně zabili méně Ukrajinců, než Ukrajinci zabili Rusů, vlastně ruských Ukrajinců.

Ještě stále se zkoumají důvody, které před více než sto lety vedly k rozpoutání první světové války. Pokud ale jde o Ukrajinu, jsme však přesvědčováni, že všechny otázky jsou již dávno vyjasněny a že důkladný rozbor s výkladem pozadí je nežádoucí, přímo zakázaný.

Před několika lety jsem byl v Kyjevě na pohovoru s oligarchou a vrcholnou političkou Julii Tymošenkou. V její kanceláři jsem si všiml mnoha vlajek EU - a kulometu namířeného na návštěvníka. Jeden opravdu mohl vidět ten vnitřní rozkol Ukrajiny. Východ tíhnul k Moskvě, Západ se snažil dostat do Evropské unie.

Národy mají samozřejmě právo na sebeurčení. Každá suverénní země se smí sama rozhodnout, s kým se spojí. Co zní hezky teoreticky, je ve skutečnosti často složitější. Když Kubánci, ve svém vlastním rozhodnutí, chtěli v roce 1962 rozmístit sovětské jaderné střely, Američané, těžce zasažení ve své zóně vlivu, pohrozili jadernou válkou.

Ho Či Min, zakladatel moderního Vietnamu, cestoval na Versailleskou mírovou konferenci v roce 1919, aby

se tam setkal s americkým prezidentem Wilsonem. Wilson právě zveřejnil svých 14 bodů o právu národů na sebeurčení. Ho chtěl vzít Američana za slovo a odstranit francouzské okupanty z Vietnamu. Nedostal ani termínu na rozhovor.

Pokud by mezinárodní právo fungovalo jako řešení všech problémů, nebyly by žádné další války. Když se Kosovo v 90. letech prohlásilo za nezávislé, NATO zaútočilo na suverénní zbytek Jugoslávie, aby bránilo právo Kosovanů na sebeurčení. Porušení mezinárodního práva bylo odůvodněno zabráněním "genocidy", pro kterou dodnes neexistují žádné důkazy.

Sleduje Putin se svým útokem na Ukrajinu stejný scénář? I on tvrdí, že hájí právo menšiny na sebeurčení.

Svou invazi odůvodnil odvrácením "genocidy", kterou ta druhá strana, stejně jako Jugoslávie, popírá. Mezinárodní právo je ale především také to, co velmocí ve svém vlastním zájmu vždy dle situace nalžou.

Přesto se domnívám, že Západ jednal na Ukrajině hloupě a kontraproduktivně. Stačí se jen podívat na mapu. NATO spolkló velké části staré Varšavské smlouvy. Dnes se Rusko dokonce cítí zatlačeno za hranice první světové války, kdy se muselo podvolit Němcům v hanebném Brest-Litevském míru.

Na medvědech je něco dobromyslného, příjemného. Když je podrbete a namažete jim kolem pusy trochu medu, jsou legrační, roztomilí. Ale běda, když někdo toho medvěda provokuje. Pak zmutuje v běsnící bestii. Nicméně, zažili jsme takovou nějakou metamorfózu, bestializaci ruského medvěda v osobě Vladimira Putina?

Každá hlava státu musí převzít odpovědnost za dobrodružství, do kterých se vrhá, a za katastrofy, které rozpoutává. Neexistuje žádné zákládní právo útočit na jiné státy jen proto, že se člověk cítí ohrožen ve svých geopolitických zájmech. A samozřejmě naše sympatie patří těm malým, těm, kteří byli napadeni, obětem agrese.

Přesto si lze, ba dokonce musíme položit otázku, o čem Američané a Ukrajinci přemýšleli, co je napadlo, když 10. listopadu 2021 podepsali společnou "Chartu", ve které se zavázali prohloubit a posílit Ukrajinu v integraci "euroatlantické instituce" obrany, tedy do NATO.

Ta dohoda je explozivní. Naše

média o tom sotva informují. Ministři zahraničí USA a Ukrajiny se dohodli na užší spolupráci, politicky, ekonomicky a vojensky. Cílem je integrace Ukrajiny do "euroatlantických institucí". Cílem je znovu získat "územní integritu".

Jak si to představovat? Krym je nyní součástí Ruska. Na východě byli roky rozmístěni ruští vojáci. S touto chartou se Ukrajina, povzbuzená Washingtonem, vydala na kurz přímého střetu s Moskvou. Naprogramovaná eskalace. Putin celé roky opakuje, že NATO-Ukrajina ohrožuje zájmy Ruska. Opět byly jeho požadavky jen slovy do větru.

Možná to byla provokace, která nakonec medvěda rozrušila. Jistě, Ukrajinci mohou svobodně uzavírat spojenectví, jak chtějí. Rusové se ale odvolávají i na mezinárodní právo. Článek 8 Istanbulské úmluvy OBSE z roku 1999 stanoví: Žádný účastnický stát nesmí posílit svou bezpečnost na úkor bezpečnosti jiného účastnického státu.

Pokud někdo neustále varuje druhého, že pokud překročí určitou hranici, bude válka, kdo je pak za tu válku zodpovědný? Ten, kdo začne tu válku, nebo ten druhý, co překročil tu červenou čáru? Tak se ptá jeden arabský diplomat, se kterým jsem mluvil v Bernu. Další mi říká, že Putin byl tak hloupý, že padl do americké pastí na medvědy.

Dávne předsudky se vyklají

Uvidíme. Při pohledu na politický debakl, který nyní propuká kvůli válce na Ukrajině, je mi smutno. Nemožu souhlasit s nenávisť vůči Putinovi. Neúčastním se svatořečení Zelenského. Štve mě hloupá arogance Západu a švýcarského parlamentu, jenž se vzdal neutrality.

Rostoucí rusofobie je ostudná. Dávne předsudky se vyklají. Zažíváme návrat do neprimitivnějšího klanového běsnění a barbarství. V německých médiích se šíří nadšení pro válku. Britské noviny volají po novém Churchillovi, což ale dělá z Putina nového Hitlera. Opět jsou intelektuálové bezbranní vůči násilníkům.

Jako člověk, který má porozumění pro Rusko (Russland-Versteher), listuji ve svých knihách a poznámkách. Doufám v návrat míru a zdravého rozumu. Američané uvízli v šablonách studené války, pekelně odhodláni rozdělovat svět na dobro a zlo. Mírové soužití, ochota rozumět, hledat "bod pravdy" v druhých, dokonce i v nepříteli, je dnes potřebnější než kdy jindy.

Autor: Roger Jürg Köppel (narozen 1965) je švýcarský politik, novinář, podnikatel a publicista. [1] V současnosti je členem Švýcarské lidové strany (SVP). Zastává také pozici vydavatele a šéfredaktora v pravocím švýcarském týdeníku Die Weltwoche, kterou zastává od roku 2006. V minulosti působil jako šéfredaktor Die Welt od roku 2004 do r. 2006. Köppel vstoupil do Švýcarské lidové strany (SVP) v roce 2015 a napadl švýcarské federální volby. Byl zvolen poslancem Národní rady a poté zvolen do zahraničního výboru.

vlkovobloguje.cz,
28.02.23

Francouzský politik Zemmour představil plán na řešení migrace

Éric Zemmour je francouzský politik, který kandidoval v minulých volbách na prezidenta. V prvním kole skončil třetí. Vede stranu Reconquete!. V reakci na násilné nepokoje, které zachvátily Francii po smrti arabského mladíka z rukou policie, zveřejnil plán na řešení současné situace.

Strana Érica Zemmoura se jmenuje Reconquete! neboli volně interpretováno jako "Dobryme zpět Francii". Nemá zastoupení v parlamentu. Plán Érica Zemmoura na řešení krize a migrace má tři sekce:

Realita, kterou v naší straně Reconquete! odsuzujeme, se začíná vyjevovat před očima našich vládních činitelů. Navrhujeme více než jen jiný pohled a názor, navrhujeme řadu konkrétních opatření. Bouře nepokojů, násilnosti, rabování a krádeží nejsou nevyhnutelným osudem, Reconquete! nabízí plán na udržitelný návrat míru.

(1) Primární je pomoci pořádkovým silám krotit

Šokující zpráva z posledních dnů - z příkazu Evropské komise mají zemědělcům v nás nechat 4% své obdělávané půdy, tj. cca 100 000 ha, ležet ladem. Prý vůli biodiverzity, která se na takto vytvořených úhorech na plevelech a náletech, které tam vyrostou, údajně úžasně zvýší. Hlavně se tím ale zvýší již tak neúnosně vysoké ceny potravin. Do roku 2030 má ladem ležet dokonce 10% veškeré obdělávané půdy. To je součást urputně prosazovaného Green Dealu a s ním spojených doprovodných programů.

Kdo si snad ještě myslel, že EU a evropským elitám, které její politiku určují, jde snad o prosperitu a blahobyt obyvatel členských zemí, už snad alespoň nad těmito shora nám vnucenými nesmysly prohledné. Ti nahore to s námi nemyslí dobře. To je zjevné. Obyvatel dnešního Západu žijí v přelomové době. Poprvé v moderních dějinách ti, kteří nám vládou, si nekladou za cíl, aby stoupala naše životní úroveň a blahobyt, ale snaží se o opak - o naše zchudnutí a snížení životní úrovně. K ekonomickým a s nimi spojeným společenským regresům docházelo i dříve - za cyklických hospodářských krizí v dobách klasického kapitalismu nebo po letech budování "reálného socialismu", která jsme mnozí zažili. Byly to ale procesy spontánní, nechtěné, které se děly proti vůli politiků a komplikovaly jim život. Dnes jsme ve zcela jiné situaci. Politický mainstream od leva do prava přijal za svou zelenou ideologii, která se stala součástí politických programů všech politických stran s výjimkou několika málo z nich na pravém okraji politického spektra. Ty jsou označeny za extrémistické a vyloučeny ze slušné společnosti. Všechny ostatní strany ostentativně

výtržníky

● Okamžitě vyhlášení výjimečného stavu: klid zbraní, prohlídka aut, domovní prohlídka výtržníků a zabavení zbraní, výslechy na policii.

● Posílení institutu nutné obrany pro pořádkové síly na základě presumpce legitimity obrany.

● Institut nutné obrany pro policisty a napadené osoby, zejména majitele demovalných obchodů.

● Konec právního nihilismu: výtržníci ve věku od šestnácti let mohou být stíháni jako dospělí, ti totiž tvoří jádro násilnických skupin, a proto jejich tresty musejí být exemplární a předvolání k soudu a řízení u soudu co možná okamžité.

(2) Ti, kdo ničí, musejí být odteď ti, kdo za to platí

Slušní Francouzi již nemají ráno vstávat a pracovat pro ty, kdo žijí z jejich velkorysosti. To se nazývá společenská spravedlnost.

● Finanční sankce v dramatické a dostatečně výši, aby plnily účel odstrašujícího příkladu: peníze na náhrady škod mají vycházet z kapes výtržníků, ne z našich.

● Sankcionovat rodiny, jsou-li násilníci nezletilí: tyto rodiny by již dále neměly čerpat od státu sociální pomoc.

● Obecně prospěšné práce pro vandaly: ničí, tak ať to vše též sami znovu postaví. To jim pomůže ve výchově k občanství, jedná-li se tedy o Francouze. Jsou-li cizinci, jejich místo

ve společnosti je pak v zemích jejich původu.

● Mezi výtržníky je jedna třetina nezletilých. A část z této třetiny jsou jedinci, u nichž je předpokládán dokončení procesu udělení francouzského občanství až v osmnácti letech. Strana Reconquete! navrhuje, aby každá účast na výtržnostech obsahující delikt proti zástupcům státu, státním budovám, státním úředníkům či politikům, pořádkovým silám nebo hasičům byla považována za motiv k zamítnutí francouzského občanství. Tito jedinci si jej totiž nezaslouží.

(3) Aby se tato krize neopakovala

● Aby Francouzi konečně došli společenského míru, který si zaslouží, je čas řešit problém u jeho kořene a tím je imigrace. Za tímto účelem navrhuje Reconquete! imigrační clonu sestávající z devíti bodů:

● Zrušit právo na slučování rodin a právo na francouzskou zemskou příslušnost: zpřísnit podmínky pro udělení občanství neevropanům a drasticky zúžit otevřenost vízové politiky.

● Vrátit právo na azyl ke svému původnímu účelu: několik set jedinců za rok podávajících žádost mimo svou zemi původu.

● Zavedení povinné kauce 10.000 eur pro žadatele ze zemí označených jako rizikových.

● Zrušit sociální dávky, ostatní pomoci státu a bezplatné zdravotnictví

BRUSEL

příkrém rozporu se zájmy drtivě většiny voličů. Je proto prosazována skrytě a dlouhodobě, především prostřednictvím mezinárodních organizací, dohod, smluv a paktů. Důležité je, že nejvíce tato antihumánní ideologie infikovala širší společenské vrstvy v těch nejbohatších a politicky nejdůležitějších zemích - v Evropě je to Německo, Skandinávie, Benelux aj. Tam se už někteří politici nebojí přímo přiznat, že cílem jejich politiky je snížení životní úrovně lidí, že zelená "transformace" vyžaduje oběti atd. Jejich vliv spolu s aktivitami tisíců neziskových organizací pak zajišťují, aby tato ideologie a

Lose-lose strategy

BRUSEL

politika byly šířeny a profláčovány ve všech zemích, které jsou politicky a ekonomicky nuceny k poslušnosti. Mechanismy jsou jasné, cíle pochopitelné. Cílem je snížení životní úrovně obyvatel tak, aby takto vyvolaný pokles poptávky omezil potřebu přírodních zdrojů a údajný tlak na planetu. To je smyslem všech emisních povolenek, plateb za obnovitelné zdroje, uhlíkových daní a dalších dalších "ekologických" přírůžek a regulací, které zdražují veškeré zboží a služby. Trvale vysoké ceny energií, vysoké ceny potravin, nedostupnost bydlení, inflace, záporné úrokové sazby - to jsou křížené nástroje pro nastolení "udržitelnosti" na úkor lidí. Stejně je to se zákazem spalovacích motorů a fosilních paliv. Smyslem je jenom zlikvidovat soukromou automobilovou mobilitu a učinit automobilové ceny nedostupné a provozně nevhodné pro většinu běžných obyvatel. Letecká doprava je podobně dlouhodobě na indexu. Všudypřítomné dotace z veřejných zdrojů na všechno zcela zlikvidovaly zdravé tržní prostře-

cizincům (tj. osobám nemajícím francouzské občanství a těm, kdož nejsou jeho oprávněnými a úspěšnými žadateli).

● Přeformulovat právní definici lidské bytosti tak, abychom mohli dramaticky trestat pašeráky lidí i jejich komplikace.

● Uspořádat edukativní, informativní kampaně v zemích, odkud běženci odcházejí, s cílem je demotivovat. Též odstranit Francii ze seznamu zemí, které figurují v různých mezinárodních smlouvách podporujících migraci.

● Zamezit a zrušit přijímání usvědčených kriminálních do řádných právních procesů pro udělení občanství nebo práva na pobyt. Docílit toho, aby země původu přijímaly zpět své běžence i své kriminálníky, a to pomocí diplomatických i finančních tlaků.

● Z výtržníků, policíí hledaných lidí a dalších podobných osob poslat zpět do země původu tyto osoby: jedince, u nichž je země původu bezpečně identifikována; delikventy ze zahraničí; zahraniční kriminálníky ve vězení, jimž končí výkon trestu; cizince, kteří jsou nezaměstnaní déle než šest měsíců.

● Zrušit právní identitu s názvem "nezletilý cizinec bez vlastních zletilých právních zástupců" (nebo též izolovaný nezletilý ze zahraničí), jelikož tito jedinci jsou v jádru výtržníci ve velkých městech a vědomě je rozohňují. Je také potřeba testovat věk osob, jež se za nezletilé vydávají.

Překlad J. M. Spurný, svobodny-svet.cz

dí, ale předlužené vlády jejich astronomické deficity netrápí. Ta naše je dobrým příkladem. Schodky se snižují na úkor kapes daňových poplatníků - růst daní, který u nás zažíváme, vůbec není náhodný. Je to součást globálního útoku elit na životní úroveň běžných občanů. Kdysi byly krize, recese a epidemie považovány za katastrofy, dnes jsou to vhodné příležitosti pro urychlení revolučních změn. Elity a velký byznys jsou od smrtící oprátky umělého zdražování osvobozeny. Ti nejbohatší mohou cestovat soukromými letadly na summitu o klimatu a kupovat drahé elektromobily. Ti zaplatí bez problémů astronomické platby za elektřinu, vždyť právě oni jsou největšími příjemci dotací. A pokud dlouhé přerostou do bankrotové fáze, zruší se hotovost a zavede digitální měna, čímž se umožní existující úspory obyvatelstva podle potřeby ořezávat a konfiskovat. Bezbranná veřejnost dosud jako stádo ovcí poslušně snáší své finanční ostříhání, žije v iluzích, že ti, kteří vládou, jí slouží a zdráhá se pochopit, že je obětí děsivého sociálního experimentu. Selhání elit je strašné a připomíná jejich snadné podlehnoutí totalitním ideologiím v minulém století. Na umělé a záměrné devastaci tradičního světa proděláme všichni. Lidstvo, planeta, příroda i ti, kteří tuto lavinu uvádějí do chodu. Uměle vytvořená chudoba nemůže v konečném důsledku prospět nikomu. Dobře víme, že bohatství, nikoliv chudoba, je podmínkou zlepšení životního prostředí. Ti, kteří nám vládou, to nechápu. Tvrdí nám, že zelená politika je příležitostí pro všechny, že je to tzv. win-win strategy. Už dávno však víme, že je to lež, že nám vnucují pravý opak - bizarní "lose-lose strategy".

Jiří Weigl, 29.08.23, svobodny-svet.cz

Jak politici a úředníci neplatí za svoje chyby

Dokončení z titulní strany

Došlo tím totiž pouze k transferu finančních prostředků uvnitř státu, přičemž jeho majetek se zaplacením pokuty zmenšil. Laicky řečeno, stát si pouze přendal peníze z jedné kapsy do druhé.

Ministerstvo zcela ignorovalo novelu zákona o majetku státu, konkrétně zákon č. 118/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů. Tímto zákonem, který nabyl účinnosti dne 1. 4. 2020, se zavedla do právního řádu tzv. dělená právní subjektivita. Nová právní úprava zajišťuje, že se na organizační složku státu pro tyto účely hledí jako na samostatnou právnickou osobu, jejíž majetek tvoří samostatný celek nepropojený se zbytkem státního rozpočtu. V důsledku toho je tedy jednodušší i vymáhání náhrady škody po zaměstnancích, kteří porušili své povinnosti. Laicky řečeno lze postihnout i toho kdo státu přendal peníze z jedné kapsy do druhé.

A k potrestání za porušení zákona o zadávání veřejných zakázek také nedojde. V odpovědi ze 17. dubna 2023 píše kancelář ministryně obrany: „*Ministerstvo obrany zhodnotilo, že v daném případě se přestupek, za který mu byla udělena pokuta 550 milionů korun, týká procesního pochybení při uzavření smlouvy na danou veřejnou zakázku, jež není v příčinné souvislosti s plněním pracovních povinností zaměstnanců v MO.*“

Škody, pokuty a náhrady

Podle údajů Ministerstva spravedlnosti bylo v roce 2021 „živých“ 417 případů regresních náhrad. Tedy finančních postihů úředníka, který způsobil škodu. Vymáhalo se většinou po osobách exekutorů, a to v celkové částce 150,6 milionu Kč. Z těchto věcí v běhu bylo od roku 2014 do půlky roku 2021 vymoženo jen 3,4 milionu Kč. Úspěšným vymožením bylo od roku 2014 ukončeno jen 110 případů regresi a získána tak částka 5,3 milionu Kč.

To je v příkrém nepochopitelném poměru k faktu, že v období let 2016 až 2021 vypořádal ministerstvo spravedlnosti celkem 20 424 žádostí o odškodnění. Na jejich základě pak vyplatilo dohromady 1,6 miliard korun. Kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu prověřila vzorek 457 případů, ve kterých stát poškozeným vyplatil asi 455 milionů Kč. Skoro u poloviny žádostí bylo rozhodnuto po zákonné lhůtě a zpoždění se pohybovalo od několika dnů až po 1145 dnů. Kvůli zpožděním muselo ministerstvo vyplatit navíc přes 700 tisíc korun na úroky z prodlení nebo náklady soudních řízení.

V létě roku 2019 zaslal Kverulant žádost o poskytnutí informací o placení náhrad škod a pokut 115 institucím veřejné správy. Celkem 107 institucí mu odpovědělo, kolik zaplatily na škodách a pokutách v

letech 2014 až 2018 a kolik za tuto dobu vymohly od svých zaměstnanců, kteří tyto škody způsobili. Škodu nebo pokuty muselo ve sledovaném období zaplatit 84 institucí. Kverulant zjistil, že na náhradách škod a na pokutách zaplatily tyto úřady 944 milionů korun a od svých zaměstnanců zpět vymohly jen 10,5 milionu korun. To je pouhých 1,12 %. Aby byl obrázek o zaplacených škodách kompletní, je třeba k částce 944 milionů korun přičíst ještě jednu miliardu a dvacet dva milionů, kterými Ministerstvo spravedlnosti odškodnilo poškozené za činnost jiných orgánů. Částka, kterou ministerstvo vymohlo od osob odpovědných za vzniklé škody, činila ve sledovaných letech jen necelých 3,5 milionu korun. Dohromady tak orgány veřejné správy vymohly od svých zaměstnanců jen 14 milionů korun, což je pouhých 0,71 % z částky 1 966 544 397 Kč.

Ministerstvo zemědělství

Nyní k jednotlivým úřadům. Jednoznačným vítězem v antisoutěži o placení škod a pokut a jejich nevymáhání je nepochybně Ministerstvo zemědělství (MZe). To za pět let vyplatilo na náhradách škod 24 milionů korun a na pokutách 228 milionů korun. Dohromady tedy téměř čtvrt miliardy korun.

Od svých zaměstnanců za jejich pochybení vyinkasovalo pouhých 381 korun. Náhrady škod, které MZe vyplatilo, jsou většinou odškodnění za nepřiměřené délky restitučního řízení podle zákona a Ministerstvo je prý nevymáhá proto, že restituční řízení podle zákona o půdě jsou mimořádně komplikovaná jak po stránce skutkové, tak právní. Pokud jde o pokuty, které MZe zaplatilo ostatním orgánům státní správy, největšími položkami na tomto seznamu jsou dvě pokuty za cinknuté tendry na IT zakázky. V roce 2015 to byla pokuta ve výši téměř 83 milionů korun a v roce 2018 pokuta 71 milionů. Pokutu ve výši 37,5 milionu korun dostalo MZe za nezákonné postupy při rozdělování dotací v programu Rybářství 2007–2013. Protože MZe nezaplatilo včas, dostalo penále za prodlení s odvodem ve výši 11,5 milionu korun a byl mu vyměřen úrok z posečkané částky ve výši 5 milionů korun.

Ministerstvo obrany

O Ministerstvu obrany tu již byla řeč, z pohledu nevymáhání odpovědnosti za rekordní pokutu za zřizované výběrové řízení na vrtulníky. Vedle toho obrana v letech 2014 až 2018 zaplatila na náhradách škod celkem 842 tisíc korun. Šlo zejména o zaplacení vyrovnání ve výši 4719 Kč celkem 102 žalobcům v rámci soudního smíru. Zato na pokutách zaplatilo MO za uvedené roky 88,5 milionu korun. Od osob odpovědných za tato pochybení nepožadovalo ani korunu.

Ministerstvo vnitra

Bronzové místo v lemplovství při nevymáhání zaplacených škod patří Ministerstvu vnitra (MVČR). Vnitro ve sledovaných letech zaplatilo na

náhradách škod 9,5 milionu korun a na pokutách skoro 64 milionů korun. MVČR Kverulantovi nesdělilo o jednotlivých škodách a pokutách žádné další údaje. Na otázku, proč vnitro nevymáhá po svých zaměstnancích žádnou náhradu, ale Kverulant odpověď dostal. Ministerstvo detektivů mu odpovědělo: „*K bodu 2. a 4. žádosti sdělujeme, že v letech 2014 až 2018 nebyl Ministerstvem vnitra uplatněn žádný regres vůči osobám, které má Ministerstvo v personální pravomoci, neboť nebyla ztotožněna konkrétní osoba nebo osoby odpovědné za vznik škody podle zákona č. 82/1998 Sb.*“

Magistrát města Karlovy Vary

Poslední organizací, která na škodách a pokutách zaplatila v letech 2014 až 2018 částku vyšší než 70 milionů korun, byl Magistrát města Karlovy Vary. Karlovarský magistrát zaplatil na škodách a pokutách téměř 71 milionů korun. Dominantní položkou na seznamu pokut je ta z roku 2016. Šlo o pokutu v částce 51 milionů a penále ve výši 17,5 milionu korun za notoricky známou „karlovarskou losovačku“.

Jako karlovarská losovačka se označuje zmanipulovaná soutěž na výstavbu KV Areny v Karlových

Varech z dubna 2006. Do obecně povědomí se dostal videozáznam, na kterém se losující více než půl minuty snaží vytáhnout z losovacího osudí dva lístky se „správnými“ jmény firem, čemuž přihlíží smející se notáři. Samotné losování v dubnu 2006 mělo za účel snížit celkový počet uchazečů o zakázku z 16 na pět, které potom magistrát oslovil. Při samotném losování těchto pěti firem vytáhl organizátor soutěže Roman Krist z osudí během několika sekund první tři firmy, následně se více než půl minuty snažil vylosovat čtvrtého účastníka finále a také pozdějšího vítěze soutěže – sdružení firem Syner, Metrostav a Bau-stav, přičemž losování glosoval slovy, že lístky budou asi slepené. Celému losování přihlížela notářka Lenka Machová, kterou počínání organizátora soutěže rozesmálo, přesto pak regulérnost soutěže potvrdila. <https://www.youtube.com/embed/NWYrx-Nd-c8>

V roce 2008 karlovarskou losovačku prověřovala protikorupční policie, která ale případ nakonec odložila. Ani stížnost na postup notářky k Notářské komoře nebyl úspěšný. A ani na náhradách škod nechtěl magistrát od svých radních, zastupitelů či úředníků ani korunu. Prý škodu nebylo možné vymáhat. Prý nebylo možné dohledat jednoznačně odpovědnou osobu za porušení, jehož následkem byla vyměřena sankce, a jednalo se o rozhodnutí kolektivního orgánu. Legendární manipulace výběrového řízení známá jako karlovarská losovačka tak už asi zůstane navždy zcela nepotrestána.

Ministerstvo spravedlnosti

Zcela výlučné postavení mezi orgány státní správy v oblasti

placení náhrad za škody má Ministerstvo spravedlnosti. To je sice ve výše uvedené tabulce s částkou zaplacenou na pokutách ve výši 10,5 milionu korun až na 16. místě, ale když započteme sumy, kterými Ministerstvo spravedlnosti odškodňuje poškozené za činnost jiných orgánů, katapultuje je to na první místo s částkou jedna miliarda dvacet dva milionů korun. Tuto částku vyplatil resort spravedlnosti v letech 2014 až 2018. Přibližně polovinu této částky, přesně 535 milionů korun, vyplatila justice v rámci mimosoudního vyrovnání náhrady za škody vzniklé při výkonu veřejné moci v resortu justice. Sumu 486 milionů korun vyplatilo ministerstvo na základě soudních rozsudků. Částka, kterou ministerstvo vymohlo od osob odpovědných za vzniklé škody, činila ve sledovaných letech jen necelých 3,5 milionu korun.

Co říká zákon?

Podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, je stát odpovědný za vznik škody, kterou způsobil. Zákonná úprava přitom stanoví, že stát odpovídá za škodu na principu objektivním, přičemž odpovědnost státu je založena na současném splnění tří podmínek:

- ▶ nesprávný úřední postup nebo nezákonné rozhodnutí,
- ▶ vznik škody,
- ▶ příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody.

Zjednodušeně řečeno je nárok za zaplacení konkrétní škody podmíněn konkrétní chybou konkrétního státního úředníka. A na tohoto konkrétního úředníka pamatuje výše uvedený zákon v § 17 zákona v odstavci 1, kde se praví: „Nahradil-li stát škodu, ke které došlo při činnosti státního orgánu, nebo poskytl-li ze stejného důvodu zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, může požadovat regresní úhradu od těch, kteří se podíleli na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu, pokud byli k vydání rozhodnutí nebo k úřednímu postupu oprávněni.“

Půl milionu státních úředníků

Počet státních zaměstnanců na konci roku 2022 poprvé v historii Česka atakoval půlmilionovou hranici, když dosáhl 499 056 osob. Jde o zaměstnance organizačních složek státu (ministerstva, ústředních orgánů státní správy, soudů apod.) a příspěvkových organizací státu. Takto pro stát pracovalo v roce 2022 11,86% všech zaměstnanců. Počet úředníků neustále roste. Naopak mezi státní zaměstnance nepatří například zaměstnanci placení z rozpočtů krajů a obcí. Celkový počet osob veřejného sektoru, zahrnujícího jak rozpočet státu, tak krajů či obcí, je tudíž ještě vyšší a blíží se jednomu milionu lidí.

josh-xy, [pocek24.cz](https://www.facebook.com/joshxy),
03. 07. 2023

Jesenická konzervativní liga, z.s., Husova 191/2, 790 01 Jeseník, tel. 603 210 146, email: info@jekl.org, www.jekl.org. Nepodepsané příspěvky nezveřejňujeme. Zveřejněné příspěvky nemusí být shodné s názory spolku. Finanční příspěvky je možno zasílat na běžný neveřejný účet 2202085099 / 2010 nebo na transparentní účet 2101922660/2010.